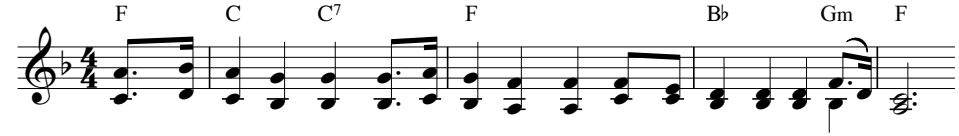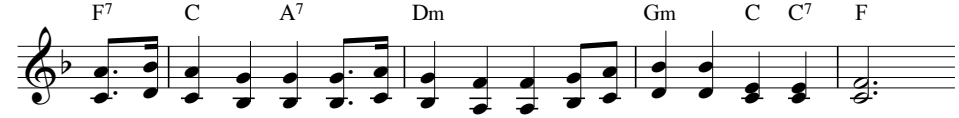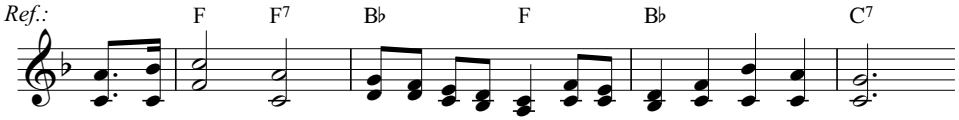Veď mne blíže (Tvůj jsem, Pane můj)
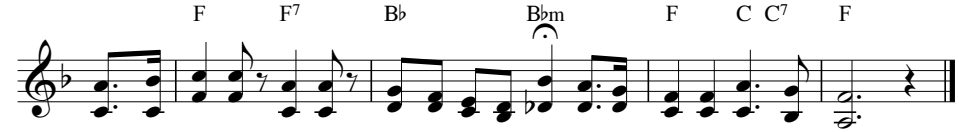

1. Tvůj jsem Pa - ne můj, co li - bý hlas Tvůj mi - lost Tvou mi za - ji - stil.
2. Te - be mi - lu - ji, se - be vě - nu - ji k služ - bě Tvé, ó Ne jvyš - ší.
3. Ó, jak šťa-stný jsem v spo-le - čen-ství Tvém již zde, Pa - ne Je - ží - ši.

Tou - hu mám v so - bě bý - ti blíž To - bě To - bě jsem se zas - nou - bil.
Vše jsem za - ne - chal, co jsem mi - lo - val kvů-li To - bě Je - ží - ši.
Až pří - du k To - bě dí - ky vzdám To - bě lás-ko Bo - ží ne - jči - stší.

Veď mne blí - že k so-bě Pa-ne můj, já po To - bě vždy tou - žím.

Veď mne blí - že, blí - že k so-bě Pa-ne můj, ať Ti na vě-ky slou - žím.